

РЕШЕНИЕ

№ 36

гр. София, 05.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 05.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **4592** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба вх. № 18806 от 19.05.2022 година, подадена от директора на Териториална дирекция Митница С., ЕИК хх, с адрес: [населено място], [улица], срещу решение № ПИ-150/14.04.2022 г. на директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С. (ТД на НАП С.), с което е оставена без уважение жалбата вх.№ 7679/05.04.2022 г., по регистъра на ТД на НАП С., подадена от директора на ТД Митница С., срещу разпореждане за частично прекратяване на производството по принудително изпълнение, съгласно чл. 225 от ДОПК с изх.№ С200001-035-0252901/28.05.2020 г., издадено от И. Т., старши публичен изпълнител при ТД на НАП С., в частта относно публични вземания по Наказателно постановление № 906/13.02.2014 г., Наказателно постановление № 907/13.02.2014 г., Наказателно постановление № 908/13.02.2014 г., издадени от началника на Митница Югозападна срещу ЕТ Т.-48-Т. К., ЕИК[ЕИК], физическото лице Т. И. К. ЕГН [ЕГН]. Жалбоподателят твърди, че публичният изпълнител неправилно е приложил погасителната давност, отнасяща се за задължението за заплащане на глоба към процесните санкции, които представляват имуществени санкции и за които е регламентиран различен, по-дълъг срок за погасяване на задължението. Изложени са съображения, че публичният изпълнител не е обосновал извода си, че не са установени основания за спиране и прекъсване на давностния срок. Изразено е искане за отмяна на оспореното решение и на разпореждането на публичния изпълнител за

частично прекратяване на производството по принудително изпълнение, съгласно чл. 225 от ДОПК с изх.№ С200001-035-0252901/28.05.2020 г. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по жалбата - директорът на ТД на НАП С., представляван от юрисконсулт Й., оспорва същата като неоснователна и изразява искане да бъде оставена без уважение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град, III-то отделение, 16 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

В хода на висящо изпълнително производство по изпълнително дело №[ЕГН]/2015 г., по описа на ТД на НАП С., офис Б., образувано срещу ЕТ Т.-48 - Т. К., ЕИК[ЕИК], физическо лице търговец Т. И. К., ЕГН [ЕГН], от страна на длъжника е постъпило възражение за отписване по давност на задължения на основание чл. 171 от ДОПК, заведено с вх. №8064/19.05.2020 г. по описа на ТД на НАП С., офис Б..

От страна на ТД на НАП С., офис Б., е издадено Разпореждане за частично прекратяване на производство по принудително изпълнение съгласно чл. 225 от ДОПК с изх. №С200001-035-0252901/28.05.2020 г., по изп. дело №[ЕГН]/2015 г. В своя акт публичният изпълнител, след извършена проверка и въз основа на разпоредбата на чл. 171, ал. 1 от ДОПК, е констатирал, че 5-годишният давностен срок за задълженията на лицето за имуществени санкции по Наказателно постановление с №906/13.02.2014 г., Наказателно постановление с №907/13.02.2014 г. и Наказателно постановление с №908/13.02.2014 г., издадени от началника на Митница Югозападна, е изтекъл на 01.01.2020 г., поради което производството по принудително изпълнение по отношение на посочените наказателни постановления е прекратено. Разпореждането на публичния изпълнител е връчено на вискателя – директора на ТД Митница С. (правоприемник на ТД Митница Югозападна) на 29.03.2022 г. и оспорено пред директора на ТД на НАП С. с жалба вх. № 7679/05.04.2022 г., по описа на офис Б..

С решение № ПИ-150/14.04.2022 г. на директора на ТД на НАП С. жалбата на директора на ТД Митница С. е оставена без уважение като неоснователна.

Решението е изпратено на директора на ТД Митница С. чрез известие с обратна разписка и е получено на 03.05.2022 г. Подадена е жалба срещу решение № ПИ-150/14.04.2022 г. на директора на ТД на НАП С. и потвърденото със същото разпореждане за частично прекратяване на производство по принудително изпълнение съгласно чл. 225 от ДОПК с изх. №С200001-035-0252901/28.05.2020 г., по изп. дело №[ЕГН]/2015 г. на ТД на НАП С., адресирана до Административен съд София град. Жалбата е подадена по пощата на 10.05.2022 г., видно от клеймото на приложения пощенски плик. При тези данни съдът приема, че жалбата срещу решението, до Административен съд София-град, е подадена в срока по чл. 268, ал. 1 от ДОПК. Съдът е сезиран от надлежна страна, срещу акт, с който се засягат нейни законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Решението на директора на ТД на НАП С. е издадено в рамките на законоустановената компетентност на органа по място, по материя и по степен.

Съгласно чл. 266, ал. 1 от ДОПК, директорът на ТД на НАП С., като компетентна териториална дирекция, в съответствие с правомощията си, се е произнесъл с решение по оспореното разпореждане на публичния изпълнител.

Настоящият състав на съда намира, че оспореното Решение № ПИ - 150/14.04.2022 г. е издадено в законоустановената писмена форма, съдържа изискуемите реквизити и е мотивирано.

Давността е период от време, определен по продължителност от закона, през течение на който, ако носителят на едно субективно право не го упражнява, то се погасява. Възражението за изтекла давност е процесуално право на длъжника, което той може и да не упражни, а да плати доброволно погасеното по давност задължение.

И. на давността е взаимстван от гражданското право и се прилага със съдържанието, което има в този клон на правото, доколкото в данъчното и осигурителното право не се съдържат норми, които да му противоречат.

Погасителната давност е институт на материалното право, поради което за нея се прилагат тези нормативни разпоредби, които са действали към момента, през който е започнал да тече давностния срок.

Изтичането на погасителната давност е способ за погасяване на публични задължения по силата на чл. 168, т. 3 от ДОПК, а вземанията за имуществени санкции по влезли в сила наказателни постановления са публично вземане по смисъла на чл. 162, ал. 2, т. 7 от ДОПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 171, ал. 1 от ДОПК, публичните задължения се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се платят, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. Давността спира при определени условия, изчерпателно изброени в чл. 172, ал. 1 от ДОПК и се прекъсва с издаването на акт за установяване на публичното вземане и с предприемането на действия за принудително изпълнение - чл. 172, ал. 2 от същия кодекс. Веднъж изтекла, погасителната давност не може да бъде спирана или прекъсвана. По силата на чл. 173, ал. 1 от ДОПК вземанията се отписват, когато са погасени по давност, както и в случаите, предвидени със закон, а според ал. 2 от същата разпоредба, вземанията се отписват служебно с изтичане на срока по чл. 171, ал. 2 от ДОПК.

В разглеждания случай публичните задължения на ЕТ Т.-48 - Т. К., ЕИК[ЕИК] са за имуществени санкции, наложени в влезли в сила Наказателно постановление с №906/13.02.2014 г., Наказателно постановление с №907/13.02.2014 г. и Наказателно постановление с №908/13.02.2014 г., издадени от началника на Митница Югозападна. Не се спори между страните, че наказателните постановления са влезли в сила през 2014 г. и задълженията по същите е следвало да бъдат платени през 2014 г. На основание чл. 171, ал. 1 от ДОПК, 5-годишният давностен срок по отношение на задълженията по наказателните постановления е започнал да тече от 01.01.2015 г. и е изтекъл на 01.01.2020 г., както е констатирано в разпореждането на публичния изпълнител при позоваване на посочената разпоредба от ДОПК. В разпореждането изрично е посочено, че не са налице предпоставки за спиране или прекъсване на давността съгласно чл. 172, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК. Съгласно разпоредбата на чл. 163, ал.1 от ДОПК публичните вземания се събират по реда на този кодекс, освен ако в закон е предвидено друго, а съгласно ал.3 от същата разпоредба публичните вземания се събират от публичните изпълнители при Националната агенция за приходите, освен ако в закон е предвидено друго. В случая се касае за събиране на публично вземане за

имуществена санкция по влезли в сила наказателни постановления, за които е посочено изрично, че са публични вземания, изпълними по реда на ДОПК. Следователно и предвид цитираните разпоредби на чл. 163, ал.1 и ал.3 от ДОПК изцяло в правомощията на публичния изпълнител е да извърши преценка относно наличието на основания за спиране или прекъсване на давностните срокове. Това е така, защото публичният изпълнител е този, който организира и ръководи производството по принудително изпълнение, съответно всички обстоятелства, които оказват влияние на движението на производството се отразяват по изпълнителното дело. Липсата на такива обстоятелства е констатирана от компетентния по смисъла на чл. 163, ал.3 административен орган, с оглед на което е направен и извода за изтичането на петгодишния давностен срок. Следва да се има предвид и, че ответникът – директора на ТД Митница С., като възискател може да изисква информация относно движението на производството, както да иска предприемането на конкретни действия, прекъсващи давностните срокове.

Видно от разпореждане за частично прекратяване на производство по принудително изпълнение съгласно чл. 225 от ДОПК с изх. №С200001-035-0252901/28.05.2020 г., по изп. дело №[ЕГН]/2015 г. на ТД на НАП С., със същото се приемат за погасени по давност и се прекратява производството по изброени подробно в разпореждането публични вземания, между които са и имуществените санкции по Наказателно постановление с №906/ 13.02.2014 г., Наказателно постановление с №907/13.02.2014 г. и Наказателно постановление с №908/13.02.2014 г., издадени от началника на Митница Югозападна. Като погасени са приети и е прекратено изпълнителното производство, и по отношение на наложени на физическото лице Т. И. К. глоби, за което са изложени мотиви. Същите, обаче не се отнасят за прекратеното производство по изпълнение и погасяването по давност вземанията по процесните наказателни постановления. В тази част разпореждането съдържа отделни мотиви, в които се обсъжда изтичането на петгодишен давностен срок.

Действително, в разпореждането за частично прекратяване на производство по принудително изпълнение с изх. №0200001-035-0252901/28.05.2020 г. е цитирана нормата на чл. 82, ал. 1, б. „а“ от ЗАНН, но видно от текста на акта, това е във връзка с посочените глоби, по отношение на които е анализиран двугодишният срок по посочената разпоредба. По отношение на наказателните постановления, предмет на настоящото производство, от страна на публичния изпълнител е приложена разпоредбата на чл. 171, ал. 1 от ДОПК.

По изложените съображения съдът приема жалбата на директора на ТД Митница С. за неоснователна и съгласно чл. 160, ал. 1, пр. 4 вр. чл. 144, ал. 1 ДОПК същата следва да се отхвърли.

Предвид изхода на делото и на основание чл. 161 ал. 1 изр. 3 от ДОПК в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 500,00 лева, определен по реда на чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

По изложените съображения, Административен съд София-град, Трето отделение, 16–ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на директора на Териториална дирекция Митница С., срещу

решение № ПИ-150/14.04.2022 г. на директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С., с което е оставена без уважение жалбата вх.№ 7679/05.04.2022 г., по регистъра на ТД на НАП С., подадена от директора на ТД Митница С., срещу разпореждане за частично прекратяване на производството по принудително изпълнение, съгласно чл. 225 от ДОПК с изх.№ С200001-035-0252901/28.05.2020 г., издадено от И. Т., старши публичен изпълнител при ТД на НАП С., в частта относно публични вземания по Наказателно постановление № 906/13.02.2014 г., Наказателно постановление № 907/13.02.2014 г., Наказателно постановление № 908/13.02.2014 г., издадени от началника на Митница Югозападна срещу ЕТ Т.-48-Т. К., ЕИК[ЕИК], физическото лице Т. И. К. ЕГН [ЕГН]. ОСЪЖДА директора на Териториална дирекция Митница С., с адрес: [населено място], [улица], да заплати на директора на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите - С. сумата от 500,00 (петстотин) лева - юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Съдия: